

Posudek na text dodaný do

Studentské vysokoškolské odborné činnosti 2020,

Autora Ondřeje Kukana s názvem Rozbor korespondence Františka Ferdinanda d'Este a Viléma II.

(The Analysis of the Correspondence between Franz Ferdinand d'Este and Wilhelm II)

Z této práce jsem na rozpacích, a to z několika důvodů:

1. Analyzovat vzájemnou korespondenci výše zmíněných potentátů si předsevzal již před mnoha a mnoha lety (1952) rakousko-americký historik Robert A. Kann, jehož práci O. Kukan cituje.
2. Jádro práce spočívá zde v jakési registové edici, která parafrázuje obsah jednotlivých dopisů.
3. Vlastní historická práce postrádá jakýkoliv úvod, který by prozradil záměr práce, respektive předmět výzkumu a jeho originální badatelské otázky.
4. Co nakonec mohu hodnotit jako badatelský přínos, se mi tak smrsklo na pouhé dvě stránky vlastních úvah v podobě závěrečného shrnutí, kde se O. Kukan pokusil o psychologizaci autorů dopisů, o což se už snažil i zmíněný Robert. A. Kann. Zcela tak zde chybí úvaha o tom, k čemu takováto – chtělo by se říci jalová - korespondence slouží ve vztahu ke konceptualizaci obecných či jen diplomatických dějin a zda se v ní již nezračí totální krize evropského velmocenského systému a jeho elit. Tomáš G. Masaryk již před vypuknutím první světové války během svého boje s rakousko-uherským ministrem zahraničí Aloisem hrabětem Lexou von Aehrenthalem (a jeho bělehradskými podvrhy, kterým rakouský historik Heinrich Friedjung naletěl) nazval tyto elity „trosečníky“, kteří plují na ledové kře v oceánu bez lidí, neboť je k vládnutí už ani nepotřebují.

Tato práce asi nevyhraje.

11. 3. 2020

Milan Hlavačka